

Ting med Hensyn til dette Anvisningskontor, eller hvad man vil kalde det, som jeg vil minde om, og det er, at det slet ikke var Meningen med det Mindretalsforslag, der kom frem i Landstinget, at dette Anvisningskontor skulde yde Hjælpen gratis — det maa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) have glemt — nej, det var Meningen, at der skulde betales efter en vis Takst, og kun for saa vidt der skulde blive et Understud, skulde Staten eller Kommunen træde til. Hvad Regulativerne angaar, kan jeg kun sige, at jeg betragter det som en Selvfølge, at skal der gives Regulativer, saa maa de ogsaa overholdes; men ønsker man det særlig sagt, saa kan jeg kun gentage, hvad jeg sagde før, at jeg ikke har det mindste imod, at Loven redigeres saaledes. Hvad jeg egentlig nærmest vilde høre mig om, var den Tanke, der er fremkommen om at udvide Loven til at gælde uden for Kjøbenhavn, til hele det øvrige Land, saaledes altsaa, at det ikke skal afhænge af de kommunale Myndigheder, om de ville have denne Ordning eller ej, men at Loven skulde foreskrive, at denne Ordning skulde finde Sted. Derom skal jeg kun udtale, at det skal jeg ikke være en Modstander af, dersom man kan enes derved. Jeg kan godt indse, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen) htrede, at der kan være Misligheder ved, at Forholdene ere forskellig ordnede, saaledes, at der i et Amt maafe er fuld Frihed paa dette Omraade og i et andet er Regulativer, som kunne være forskellige. Men naar jeg ikke har dristet mig til at forslaa Loven udvidet til det øvrige Land, saa er det, fordi man er gaaet skridtvis frem i denne Sag og ligesom har været bange for at gribe ind i den kommunale Selvstændighed rundt omkring i Landet, ligesom været bange for at paatvinge det øvrige Land noget i denne Henseende. Vi maa huske paa at den oprindelige Marsag til denne Lov og til Sagens nuværende Stilling er den, at det kun her i Kjøbenhavn er nødvendigt at have Bevilling for at udøve Fæstemandsvirksomhed, medens det i det øvrige Land er en ganske fri Sag. En konkurrerende Fæstemandsvirksomhed uden for Kjøbenhavn kan altsaa ikke betegnes som noget, man behøver at drive i Krogene, thi den Virksomhed kan man drive ganske aabenlyst; der er ingen som helst Begrænsning. Og hvad Fæstemandsvirksomheden her i Kjøbenhavn angaar, ere Lyndelovens herhenhørende Bestemmelser ved en Højesteretsdom fortolkede saaledes, at Virksomheden kun er begrænset med Hensyn til at skaffe Lyndet Tjeneste her i Kjøbenhavn, men ikke

videre, saa at man altsaa ogsaa her i Kjøbenhavn frit kan bestæftige sig med at skaffe Lyndet Plads paa Frederiksberg, paa Gamle Kongevej, i Villakvarteret og overhovedet overalt uden for Kjøbenhavn, og det er dette, som, naar man i øvrigt anser det for rigtigt, at Virksomheden reguleres, maa siges at være en halv og overmaade utilfredsstillende Ordning. Derfor var det, at Lovforslaget først gik ud paa, at her i Kjøbenhavn maatte man ikke uden at være autoriseret virke for at skaffe Lyndet Plads enten i Kjøbenhavn eller andre Steder, og saa medtog man af Hensigtsmæssighedshensyn Arbejdere i Udlandet. Saa fremkom først Ønske om, at Landet maatte saa Andel deri. Der blev dertil sagt, at i de større Købstæder var der en lignende Trang, men ikke i de smaa Købstæder og paa Landet. Saaledes er det gaaet skridtvis frem, men er Sagen modnet saaledes her i dette Ting, at man nu ønsker Ordningen indført ensartet over hele Landet, er der fra min Side ikke noget i Vejen derfor, thi jeg tror ogsaa, at det maafe vil være hensigtsmæssigt, men det, der for mig staar som et tvivlsomt Spørgsmaal, er, om man vil gaa ind derpaa. Det faar imidlertid Erfaringen at vise, og jeg kan paa dette Stadium kun sige, at skulde der være nogen Tilbøjelighed dertil, skal der fra min Side ikke være noget i Vejen for at følge denne Vej.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Vajer: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges ovennævnte Forslag af Vajer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til og Forandring i Jagtlov for Færøerne af 9de Februar 1854.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2137 ff.)